

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	10
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	14
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	17
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH.....	18
UCHWAŁY IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH	20
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KONTROLI NADZWYCZAJNEJ I SPRAW PUBLICZNYCH	24
UCHWAŁA IZBY DYSCYPLINARNEJ.....	25

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 82/20

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy z treści przepisów art. 37 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami wynika obowiązek Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego przeprowadzenia przetargu w sytuacji skorzystania przez nich z uprawnienia przewidzianego w przepisie art. 231 § 2 k.c. i w rezultacie czego zaniechanie przeprowadzenia procedury przetargowej w tej sytuacji powoduje nieważność umowy przenoszącej własność na podstawie przepisu art. 58 § 1 k.c.?”

III CZP 83/20

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle art. 31a ust. 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1914) sprostowanie może być podpisane przez należycie umocowanego pełnomocnika osoby uprawnionej do żądania sprostowania materiału prasowego?”

III CZP 84/20

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Elblągu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wydany w postępowaniu karnym wyrok, którym z urzędu zasądzone od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego zadośćuczynienie powoduje, że pozew o zasądzenie zadośćuczynienia, złożony po uprawomocnieniu się tego wyroku, podlega odrzuceniu z uwagi na prawomocne osądzenie sprawy pomiędzy tymi stronami?”

III CZP 85/20

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie gminy wobec byłego najemcy o odszkodowanie tzw. uzupełniające (opłaty za media) jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej i przedawnia się w terminem trzech lat?”

III CZP 86/20

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umorzenie egzekucji z nieruchomości ze względu na zaistnienie przesłanek określonych w art. 985 § 1 k.p.c. prowadzi, na podstawie art. 826 k.p.c., do upadku z mocy prawa zabezpieczenia roszczenia pieniężnego udzielonego poprzez obciążenie nieruchomości dłużnika hipoteką przymusową?”

III CZP 87/20

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w postępowaniu egzekucyjnym sąd orzeka o odrzuceniu niedopuszczalnego z mocy ustawy zażalenia w składzie trzech sędziów, czy w składzie jednego sędziego?

2. Czy w przypadku, gdy w postępowaniu egzekucyjnym postanowienie o odrzuceniu niedopuszczalnego z mocy ustawy zażalenia wydaje sąd w składzie jednego sędziego, a został już wylosowany skład trzech sędziów do rozpoznania tego zażalenia, o jego odrzuceniu może orzec wyłącznie sędzia referent, czy którykolwiek z sędziów wylosowanych do tego składu?”

III CZP 88/20

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rozpoznanie zażalenia na posiedzeniu niejawnym w składzie trzech sędziów, przewidzianym w art. 397 § 1 k.p.c., obejmuje także wydanie przez sąd drugiej instancji orzeczenia o odrzuceniu tego środka odwoławczego?”

III CZP 89/20

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w aktualnie obowiązującym stanie prawnym zażalenie na zarządzenie o zwrocie nieopłaconego wniosku o sporządzenie

uzasadnienia orzeczenia na podstawie art. 130² § 1 k.p.c. w zw. z art. 25b ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych rozpoznaje inny skład sądu pierwszej instancji czy sąd drugiej instancji?”

III CZP 90/20

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zarządca przymusowy ustanowiony na podstawie art. 1064¹⁰ § 1 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego jest legitymowany do wystąpienia z wnioskiem o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z przepisem art. 376 ust. 1 ustawy – Prawo upadłościowe?”

III CZP 91/20

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy postanowienie o odrzuceniu zażalenia przysługującego do innego składu sądu pierwszej instancji, wobec braku uprzedniego wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, winno nastąpić w składzie jednego sędziego, czy w składzie trzech sędziów?

2. w przypadku udzielenia odpowiedzi, że postanowienie to winno być wydane w składzie jednego sędziego, to czy postanowienie to wydaje przewodniczący wydziału (względnie sędzia referent sprawy) czy przewodniczący składu orzekającego wyznaczonego za pośrednictwem Systemu Losowego Przydziału Spraw na podstawie przepisów Działu III Rozdziału 1 Oddziału 1

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości — Regulamin urzędowania sądów powszechnych z dnia 18 czerwca 2019 r., Dz. U. z 2019 r. poz. 1141)?

3. w przypadku udzielenia odpowiedzi, że postanowienie to winno być wydane w składzie trzech sędziów a względnie w składzie jednoosobowym – przez przewodniczącego składu odwoławczego, czy w takiej sytuacji jest to postanowienie sądu drugiej instancji, na które nie przysługuje zażalenie, czy też nadal jest to postanowienie sądu pierwszej instancji, na które przysługuje zażalenie zgodnie z art. 394^{1a} § 1 pkt 12 k.p.c., a nadto, czy postanowienie to winno zostać sporządzone wraz z uzasadnieniem sporządzonym z urzędu, wobec treści art. 397 § 2 k.p.c., czy też, jako postanowienie sądu pierwszej instancji od którego przysługuje zażalenie, uzasadnienie takiego postanowienia sporządza się jedynie na wniosek w trybie art. 357 § 21 k.p.c.?”

III CZP 92/20

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienia zawarte w umowach o ustanowienie użytkowania wieczystego dotyczące kary umownej z w razie niedokonania zabudowy, nabytej od Gminy nieruchomości, w wysokości i terminie wskazanym w umowie, na podstawie przepisu art. 483 § 1 k.c., pozostają w sprzeczności z art. 63 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz.U.2018.2204, tekst jedn.: z dnia 26.11.2018 roku), a przynajmniej zmierzają do ich obejścia?”

III CZP 93/20

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sprawca wypadku komunikacyjnego i zakład ubezpieczeń, z którym sprawca związany jest umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem tych pojazdów, odpowiadają za szkodę wyrządzoną zarządcy drogi a polegającą na zanieczyszczeniu jezdni płynami silnikowymi?”

III CZP 94/20

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„W jakim składzie Sąd II instancji rozpoznaje – po zmianach wprowadzonych ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2019.1469) – zażalenie na postanowienie w postępowaniu uproszczonym?”

III CZP 95/20

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sądem właściwym do rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji o odmowie uzasadnienia wyroku oraz jego doręczenia (postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem) jest sąd drugiej instancji (art. 394^{1b} k.p.c.)

czy sąd pierwszej instancji orzekający w innym składzie (art. 394^{1a} § 1 pkt 7 k.p.c.)?”

III CZP 96/20

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dla wyczerpania trybu, o którym mowa w art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze konieczne jest zaskarżenie odmowy uznania wierzytelności sprzeciwem do sędziego – komisarza, a następnie wniesieniem zażalenia do sądu upadłościowego?”

III CZP 97/20

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umorzenie na podstawie przepisu art. 369 § 2 ustawy z dnia 23 lutego 2003 roku – Prawo upadłościowe w brzmieniu sprzed dnia 1 stycznia 2016 roku, wierzytelności przysługującej kredytodawcy względem kredytobiorcy, zabezpieczonej hipoteką ustanowioną na nieruchomości stanowiącej własność osoby trzeciej, skutkuje względem dłużnika hipotecznego będącego jednocześnie stroną czynności bankowej ustanowienia hipoteki, wygaśnięciem zabezpieczonej tą hipoteką wierzytelności, pociągającym za sobą wygaśnięciem hipoteki w rozumieniu przepisu art. 94 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o księgach wieczystych i hipotece?”

III CZP 98/20

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Sąd Apelacyjny lub Sąd Okręgowy jako Sąd odwoławczy, wytyka uchybienie właściwemu sądowi na podstawie art. 40 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2020 r., poz. 365) w składzie, w którym rozpoznawał sprawę?”

III CZP 99/20

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„W jakim terminie sąd apelacyjny lub sąd okręgowy jako sąd odwoławczy, stwierdzając przy rozpoznaniu sprawy oczywistą obrazę przepisów, poucza sędziego, asesora sądowego wchodzących w skład sądu orzekającego o możliwości złożenia na piśmie wyjaśnień, o jakiej mowa w art. 40 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2000 r., poz. 365) i w jakim terminie po złożeniu wyjaśnień może być wydane postanowienie zawierające wytknięcie uchybienia?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 80/19 – z dnia 11 września 2020 r. w składzie 3 sędziów
napytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

1. Żądanie unieważnienia umowy przewidziane w art. 12 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (obecnie tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2070), jest postacią roszczenia o przywrócenie stanu poprzedniego (art. 363 § 1 k.c.), którego skuteczne dochodzenie jest uzależnione od spełnienia ogólnych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej;

2. Postanowiono odmówić podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 84/19 – z dnia 11 września 2020 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach

Stwierdzona prawomocnym postanowieniem komornika sądowego (art. 770 k.p.c.) należność z tytułu opłat egzekucyjnych przewidzianych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 1309 ze zm.) przedawnia się w terminie właściwym dla przedawnienia kosztów sądowych.

III CZP 86/19 – z dnia 11 września 2020 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Od zażalenia na postanowienie w przedmiocie sprostowania albo odmowy sprostowania orzeczenia pobiera się opłatę określoną w art. 19 ust. 3 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2020 r., poz. 755, ze zm.).

III CZP 88/19 – z dnia 11 września 2020 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Jeżeli wskutek odroczenia terminu spełnienia świadczenia, roszczenie przestało być wymagalne, jego przedawnienie rozpoczyna ponownie bieg dopiero z upływem nowego terminu.

III CZP 90/19 – z dnia 11 września 2020 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku

Odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, przysługujące leasingobiorcy w związku z poniesieniem wydatków na naprawę uszkodzonego pojazdu będącego przedmiotem leasingu, obejmuje kwotę podatku od towarów i usług w zakresie, w jakim nie może on obniżyć podatku od niego należnego o kwotę podatku zapłaconego.

III CZP 87/19 – z dnia 15 września 2020 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Żądanie uznania postanowienia wzorca umowy za niewiążące konsumenta (art. 385¹ k.c.) nie jest tożsame ani nie zawiera się w żądaniu ustalenia nieważności umowy (art. 58 k.c.).

III CZP 73/19 – z dnia 9 października 2020 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie:

„Czy zakres odpowiedzialności dłużnika rzeczowego z tytułu hipoteki kaucyjnej zabezpieczającej roszczenia związane z wierzytelnością hipoteczną, a zatem tzw. hipoteki kaucyjnej „niesamodzielnej” (uzupełniającej), powstałej przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 131, poz. 1075) nadal kształtuje po dniu 20 lutego 2011 r., uchylony z dniem 26 czerwca 2009 r., przepis art. 104 ustawy o księgach wieczystych i hipotece (w brzmieniu sprzed wejścia w życie ww. ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r.) i czy wyklucza on stosowanie art. 77 zdanie 2 tej ustawy, co do odsetek umownych mieszczących się w sumie hipoteki?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 91/19 – z dnia 9 października 2020 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

W sprawie o uchylenie obowiązku alimentacyjnego z powództwa jednego z rodziców sprawującego na podstawie prawomocnego postanowienia sądu opiekuńczego pieczę nad małoletnim dzieckiem, pozwany małoletni powinien być reprezentowany przez kuratora ustanowionego przez sąd opiekuńczy (art. 99 k.r.o.) a nie przez drugiego rodzica, którego władza rodzicielska została ograniczona do określonych obowiązków i uprawnień.

III CZP 92/19 – z dnia 9 października 2020 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie:

„Czy w sprawie o rozgraniczenie sąd jest uprawniony do dokonania rozgraniczenia nieruchomości także innych niż objęte administracyjnym postępowaniem rozgraniczeniowym, jeżeli z postępowania dowodowego wynika, że granica prawna nieruchomości przebiega w taki sposób, że jej ustalenie wymaga korekty granic także innych nieruchomości – nieobjętym administracyjnym postępowaniem rozgraniczeniowym?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 95/19 – z dnia 9 października 2020 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie:

„Czy w ramach art. 8 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej dopuszczalna jest odmowa zastosowania przez sąd orzekający normy ustawowej, ze względu na jej sprzeczność z normą konstytucyjną, bez uprzedniego zwrócenia się z pytaniem prawnym przez sąd do Trybunału Konstytucyjnego (art. 193 Konstytucji)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CSK 285/17 – postanowienie z dnia 12 grudnia 2019 r.

W stanie prawnym obowiązującym przed dniem 9 września 2017 r. zarząd spółdzielni mieszkaniowej mógł – w ramach zarządu powierzonego – złożyć oświadczenie o zrzeczeniu się służebności gruntowej (art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 845 ze zm.).

I CSK 513/18 – wyrok z dnia 21 lutego 2020 r.

Konstrukcja „trójkąta składanego” ma charakter twórczy tylko wtedy, gdy sposób jej implementacji do danego wyrobu odpowiada pojęciu utworu w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2019 r., poz. 1231 ze zm.).

V CSK 601/19 – postanowienie z dnia 26 lutego 2020 r.

1. Umieszczenie nieubezpieczonej osoby pełnoletniej w domu pomocy społecznej ze względu na stan zdrowia zagrażający jej życiu może – w razie braku jej zgody – nastąpić na podstawie orzeczenia sądu tylko wtedy, gdy osoba ta ze względu na swój stan psychiczny nie jest zdolna do wyrażenia zgody (art. 39 ust. 3 i art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, jedn. tekst: Dz. U. z 2020 r., poz. 685).

2. W postępowaniu o przyjęcie do domu pomocy społecznej sąd ma obowiązek wysłuchania osoby, której postępowanie

dotyczy, jeżeli jej stan zdrowia na to pozwala (art. 42 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, jedn. tekst: Dz. U. z 2020 r., poz. 685, w związku z art. 576 k.p.c.).

II CSK 124/19 – wyrok z dnia 31 marca 2020 r.

1. Związanie prawomocnym wyrokiem skazującym (art. 11 k.p.c.) nie wyłącza dokonania przez sąd w sprawie cywilnej ustaleń wyeliminowanych przez sąd karny z opisu czynu zabronionego.

2. W razie powierzenia przez instytuty zakonne duchownym zakonnym lub zakonnikom czynności służbowych, do odpowiedzialności za szkody przez nich wyrządzone przy wykonywaniu tych czynności ma zastosowanie art. 430 k.c.

3. Jeżeli sprawca działał w celu osiągnięcia korzyści osobistej, a wykonywanie powierzonej czynności służbowej umożliwiło mu wyrządzenie szkody, zwierzchnik nie może skutecznie podnieść zarzutu, że podwładny wyrządził szkodę tylko przy okazji realizacji powierzonych zadań.

4. Roszczenie o zadośćuczynienie na podstawie art. 445 § 2 k.c. przysługuje niezależnie od skutków czynu popełnionego przez sprawcę; w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia poszkodowany może dochodzić zadośćuczynienia również na podstawie art. 445 § 1 w związku z art. 444 § 1 k.c.

II CSK 535/18 – wyrok z dnia 25 czerwca 2020 r.

Szkoda, o której mowa w art. 446 § 3 k.c., może polegać na rozstroju zdrowia poszkodowanego, związanym ze stresem i przeżyciami wywołanymi zgonem osoby bliskiej.

I CZ 109/19 – postanowienie z dnia 25 czerwca 2020 r.

Przewidziany w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 2267) katalog decyzji Komisji ds. reprivatyzacji nieruchomości warszawskich, mogących stanowić podstawę wznowienia prawomocnie zakończonego postępowania cywilnego o zapłatę odszkodowania lub dotyczącego zapłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości, ma charakter zamknięty.

II CSK 558/18 – wyrok z dnia 10 lipca 2020 r.

Jeżeli w okolicznościach sprawy wypowiedzenie umownego stosunku prawnego jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, art. 58 § 2 k.c. wyłącza stosowanie art. 5 k.c.

I CNP 5/20 – postanowienie z dnia 16 lipca 2020 r.

1. Po wejściu w życie art. 89 i nast. ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jedn. tekst: Dz. U. z 2019 r., poz. 825 ze zm.) skarżący musi wykazać, że zwrócił się do uprawnionego organu o wniesienie skargi nadzwyczajnej (art. 424⁵ § 1 k.p.c.) i nie została ona wniesiona.

2. Charakter terminu określonego w art. 424⁶ § 1 k.p.c. nie wyłącza – w wyjątkowej sytuacji – stosowania do niego w drodze analogii art. 121 pkt 4 k.c.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 7/20

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarty w art. 41a § 1 k.k. zwrot «przestępstwo z użyciem przemocy» oznacza przestępstwa, do ustawowych znamion których należy przemoc (użycie/zastosowanie przemocy), czy też przestępstwa, które faktycznie popełnione zostały z użyciem przemocy, a w tym przypadku, czy stanowiący element tego zwrotu termin «przemoc» oznacza wyłącznie przemoc fizyczną, czy także przemoc w innej postaci, a w szczególności psychiczną?»

I KZP 8/20

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy użyte w art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. 2016, poz. 437) określenie «toczą się» dotyczące spraw z zakresu rozdziału 58 (dział XII) k.p.k. wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie tej ustawy, tj. do dnia 15 kwietnia 2016 r. obejmuje również przepisy o charakterze materialnoprawnym ujęte w tym rozdziale?»

PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III PZP 5/20

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy związanie sądu w postępowaniu cywilnym ustaleniami wydanego w sprawie karnej wyroku (art. 11 k.p.c.) w kontekście art. 8 k.p.c., art. 61 § 1 k.p.c. i art. 462 k.p.c. oznacza, że w przypadku prawomocnego skazania prezesa zarządu Stowarzyszenia, wytaczającego na rzecz pracownika powództwo i biorącego udział w toczącym się postępowaniu w charakterze powoda, za czyny polegające na tym, że w okresie, kiedy stowarzyszenie to wytaczało powództwo i występowało w postępowaniu cywilnym w charakterze powoda, prezes zarządu stowarzyszenia wbrew obowiązkowi wynikającemu z ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości dopuścił do nieprowadzenia ksiąg rachunkowych tego podmiotu, który faktycznie prowadził działalność gospodarczą oraz nie prowadził ksiąg tego stowarzyszenia, które faktycznie prowadziło działalność gospodarczą, sąd orzekający w sprawie z zakresu prawa pracy jest związany wyrokiem w sprawie karnej również co do faktu prowadzenia przez to stowarzyszenie działalności gospodarczej i nie może czynić dalszych ustaleń co do faktu prowadzenia działalności gospodarczej przez to stowarzyszenie, a w konsekwencji w oparciu tylko o same ustalenia wyroku karnego winien ocenić dopuszczalność wytoczenia powództwa przez

to stowarzyszenie, czy też – przy tak sformułowanym ustaleniu wyroku karnego – sąd w postępowaniu cywilnym winien kwestię prowadzenia działalności gospodarczej przez stowarzyszenie ocenić w oparciu o całokształt ustaleń poczynionych w toku postępowania, czyniąc ustalenia wyroku karnego jedynie jednym z elementów ustaleń w tym zakresie?”

UCHWAŁY IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III UZP 4/18 – z dnia 9 września 2020 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Nie dochodzi do „nierozpoznania istoty sprawy” w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 477^{14a} k.p.c. w sytuacji, gdy w toku postępowania sądowego w sprawie o podleganie obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu uchylona zostaje decyzja wydana przez organ rentowy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przedmiocie niepodlegania ubezpieczeniu społecznemu w tym państwie.

III UZP 1/20 – z dnia 16 września 2020 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Kryterium „służby na rzecz totalitarnego państwa” określone w art. 13b ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jedn. tekst: Dz. U. z 2020 r., poz. 723) powinno być oceniane na podstawie wszystkich okoliczności sprawy, w tym także na podstawie indywidualnych czynów i ich weryfikacji pod kątem naruszenia podstawowych praw i wolności człowieka.

III PZP 1/20 – z dnia 24 września 2020 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Inspektorowi pracy na podstawie art. 63¹ k.p.c. nie przysługuje uprawnienie do wytoczenia na rzecz obywatela powództwa obejmującego żądanie ustalenia treści stosunku pracy lub sposobu ustania stosunku pracy.

III UZP 2/20 – z dnia 29 września 2020 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

Wniesienie przez stronę pisma procesowego, „z którego treści wynika, że strona nie zgadza się z rozstrzygającym sprawę co do istoty orzeczeniem”, gdy w świetle okoliczności sprawy nie ma pewności, czy stanowi ono apelację czy też wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, skutkuje powinnością sądu zwrócenia się do strony o wyjaśnienie, czy jej pismo należy traktować jako apelację, która jest niedopuszczalna i zgodnie z art. 373 § 1 k.p.c. będzie podlegać odrzuceniu, czy też stanowi w istocie wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem w rozumieniu art. 328 § 1 k.p.c., po otrzymaniu którego zacznie biec termin z art. 369 § 1 lub § 11 k.p.c. do wywiedzenia apelacji. Podstawę prawną wezwania stanowi art. 130 § 1 zdanie 1 k.p.c., stosowany pod rygorem zwrotu pisma procesowego.

III PZP 3/20 – z dnia 29 września 2020 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach:

„Czy roszczenia o ustalenie stosunku pracy i wynagrodzenie dochodzone przez skazanego skierowanego do pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności powinny zostać uznane

za «sprawę cywilną» w rozumieniu art. 1 k.p.c. i podlegać weryfikacji w drodze powództwa cywilnego (art. 2 § 1 k.p.c.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III PZP 4/20 – z dnia 15 października 2020 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Prezesa Sądu Najwyższego:

Strona wnosząca skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku (art. 424¹ k.p.c.) nie ma obowiązku wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze skargi nadzwyczajnej nie było i nie jest możliwe; tym samym skarga nie podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. albo art. 424⁸ § 2 k.p.c. oraz postanowił nadać uchwale moc zasady prawnej i ustalił, że przyjęta w uchwale wykładnia prawa obowiązuje od dnia jej podjęcia.

III UZP 3/20 – z dnia 29 października 2020 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Przy ustalaniu okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, warunkującego prawo do rekompensaty na podstawie art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (jednolity tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 1924), nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (art. 32 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz. U. z 2020 r., poz. 53 ze zm.).

III UZP 4/20 – z dnia 29 października 2020 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie:

„Czy art. 114 ust.1 pkt 1 u.e.r.f.u.s. może stanowić podstawę wzruszenia prawomocnej decyzji organu rentowego wydanej w oparciu o akt normatywny uznany orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego za niezgodny z Konstytucją:

a jeżeli tak, to;

czy jest to w tym wypadku jedyny dopuszczalny tryb postępowania czy też konkurencyjny wobec tego przewidzianego w art. 145a k.p.a. (pod jakimi warunkami)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY KONTROLI NADZWYCZAJNEJ
I SPRAW PUBLICZNYCH**

INSZP 1/20

Pytanie prawne Sąd Apelacyjny w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. Czy do odbiorcy niebędącego przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. 2017, poz. 2168 t.j.), który naruszył ograniczenia poboru energii elektrycznej, o jakich mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2 oraz art. 11 ust. 7 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. 2020, nr 833 t.j.), może mieć zastosowanie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne?

w razie odpowiedzi pozytywnej:

2. Czy kara pieniężna nakładana na odbiorcę, który nie był przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. 2017, poz. 2168 t.j.) za delikt administracyjny z art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne powinna być wymierzona w granicach wyznaczonych przez art. 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne?”

UCHWAŁA IZBY DYSCYPLINARNEJ

II DZP 3/20 – z dnia 20 października 2020 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy § 2 art. 77 ustawy o Sądzie Najwyższym uprawniający Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej do zarządzenia o wyznaczeniu sprawy w składzie trzech sędziów Izby Dyscyplinarnej odnosi się wyłącznie do tych spraw, w których ustawa go nie określa, a zatem takich, które w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, są rozpoznawane co do zasady przez jednego sędziego, o czym mowa w art. 77 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym, czy też odnosi się do wszystkich spraw rozpoznawanych w tej Izbie w składach innych niż trzech sędziów tej Izby, gdzie skład sądu określa inna ustawa?,

a w wypadku odpowiedzi pozytywnej:

2. Czy art. 80 § 1 ustawy o Sądzie Najwyższym uprawniający Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej lub upoważnionego sędziego także do zmiany pierwotnie wyznaczonego składu orzekającego, obejmuje także prawo do zmiany składu z 2 sędziów Izby Dyscyplinarnej i 1 ławnika Sądu Najwyższego na trzech sędziów Izby Dyscyplinarnej, w oparciu o przepis art. 77 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym, a jeśli tak, to z jaką chwilą ustaje?”

postanowiono umorzyć postępowanie w przedmiocie przedstawionego zagadnienia prawnego.